

Story Changers: Enhancing Pupils' Social Skills and Enriching Teaching Methods Through Storytelling and Virtual Reality

Intellectual Output:

IO2

Intellectual Output Title:

Creation of the “You Tell” Stories and Relevant Guide

Activity:

A5

Activity Title:

Translation of the “You Tell” Stories

Partner:

MMC Management Center Ltd

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντικατοπτρίζει αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών, και η Επιτροπή δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

Coordinated by

Partners

**Apostolos
Varnavas
Primary School**

Program:	Erasmus+
Key Action:	Cooperation for innovation and the exchange of good practices
Project Title:	Story Changers: enhancing pupils' social skills and enriching teaching methods through storytelling and virtual reality
Project Acronym:	Story Changers
Project Agreement Number:	2020-1-CY01-KA201-066072
Project Start Date:	01/12/2020
Project End Date:	30/06/2023

Πίνακας Περιεχομένων

Τίτλος ιστορίας	3
Βασικές πληροφορίες ιστορίας	3
Βασικό θέμα	3
Δευτερεύοντα θέματα.....	3
Μαθησιακά Αποτελέσματα.....	3
Ομάδα-στόχος (Μαθητές).....	3
Άλλες σχετικές πληροφορίες.....	4
Πλαίσιο – σημεία αναφοράς.....	4
Βασικά στοιχεία ιστορίας	4
Βασικοί ήρωες.....	4
Σκηνικό	5
Περίληψη.....	5
Κείμενο ιστορίας.....	5

Τίτλος ιστορίας

Ρόσπο

Βασικές πληροφορίες ιστορίας

Βασικό θέμα

Όρια – πώς να ξεπερνούμε τα όρια μας και να σεβόμαστε τα όρια γενικότερα

Δευτερεύοντα θέματα

Πώς να αντιμετωπίσεις τους νταήδες – και πώς να δείχνεις σεβασμό προς τους άλλους

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Μέσα από την ιστορία, τα παιδιά αναμένεται να μάθουν να:

- Εκτιμούν την αξία της ειλικρίνειας και του σεβασμού προς τους άλλους
- Τολμούν να ξεπεράσουν τα όριά τους
- Σέβονται τα όρια
- Συνειδητοποιούν πόσο σημαντικό είναι να αντιστέκεσαι στους νταήδες
- Σέβονται τους άλλους

Ομάδα-στόχος (Μαθητές)

- Μαθητές 1^{ης}-2^{ας} Τάξης Δημοτικής Εκπαίδευσης
- Μαθητές 3^{ης}-4^{ης} Τάξης Δημοτικής Εκπαίδευσης
- Μαθητές 5^{ης}-6^{ης} Τάξης Δημοτικής Εκπαίδευσης

Άλλες σχετικές πληροφορίες

Τεχνική που χρησιμοποιήθηκε για τη δημιουργία της ιστορίας

Τα αγγλικά ονόματα των χαρακτήρων της ιστορίας προέκυψαν από τα γράμματα της λέξης RESPECT, μέσω της τεχνικής του Rodari. Η ιστορία αναπτύχθηκε μέσω της θεωρίας εξιστόρησης του Propp.

Πλαίσιο – σημεία αναφοράς

Οι γίγαντες (οι ήρωες και οι κακοί της ιστορίας) υπήρχαν ανέκαθεν στις Μαλτέζικες λαϊκές ιστορίες. Η Καλυψώ και ο Οδυσσέας που λέγεται ότι κατοικούσαν στον νησί Ωγυγία, το σημερινό Γκόζο. Ένας από τους ναούς στο Γκόζο φέρει το όνομα Γκαντίγια – που σημαίνει Γίγαντες. Το σκηνικό βρίσκεται σε ένα χωριό ανάμεσα στους λόφους – στο Γκόζο υπάρχουν 3 μεγάλοι λόφοι και οι γίγαντες κατοικούσαν μέσα σε σπηλιές. Στη Μάλτα και στο Γκόζο υπάρχουν αρκετές σπηλιές και είναι γνωστές στον μύθο ως οι κατοικίες των γιγάντων στο παρελθόν.

Βασικά στοιχεία ιστορίας

Βασικοί ήρωες

Ρόσπο, ο τρομερός γίγαντας – ο ήρωας της ιστορίας

Εσαδόρα, ο Βασιλικός Αετός

Σόντερ, ο Βασιλιάς

Πετρούσκος, ο αδίστακτος γίγαντας (ο κακός της ιστορίας)

Αίτνα, η πριγκίπισσα

Κάρα, η μικρή νεράιδα που προσφέρει το φως

Τρούφο, ο ψεύτικος ήρωας

Σκηνικό

Το βασίλειο Νόνι

Περίληψη

Οι γίγαντες ζούσαν στο σκοτεινές, βαθιές και βαλτώδεις σπηλιές που είχαν δημιουργηθεί μέσα σε βράχους στο βασίλειο Νόνι. Εκεί ζούσαν κάποιοι τεράστιοι γίγαντες, αλλά και κάποιοι μικρότεροι. Ένας από αυτούς τους γίγαντες έπεφτε πάντα θύμα bullying.

Στο Βασίλειο ο Πετρούσκου απαγάγει την πριγκίπισσα και τότε ο Ρόσπο έρχεται αντιμέτωπος με 3 επιλογές/ αποφάσεις.

Κείμενο ιστορίας

Η ιστορία που πρόκειται να σας διηγηθώ είναι μια αληθινή ιστορία. Πολλοί και πολλές από εσάς σίγουρα δε θα με πιστέψετε, αφού αυτή είναι μια ιστορία για έναν γίγαντα που φοβάται. Μια ιστορία που θα μας δείξει τι σημαίνει η λέξη ΣΕΒΑΣΜΟΣ. Ίσως αυτή να είναι μια δύσκολη λέξη για κάποιους ανθρώπους. Ωστόσο, μέσα από αυτή την ιστορία, θα προσπαθήσω να την εξηγήσω όσο καλύτερα μπορώ!

Έτσι λοιπόν, μια φορά κι έναν καιρό, σε έναν τόπο πολύ, πολύ μακρινό ζούσαν οι γίγαντες. Οι γίγαντες αυτοί ζούσαν μέσα σε σκοτεινές, βαθιές και βαλτώδεις σπηλιές που δημιουργήθηκαν μέσα στους τεράστιους βράχους του βασιλείου του Νόνι. Στις σπηλιές κατοικούσαν γίγαντες όλων των ειδών και μεγεθών. Υπήρχαν κάποιοι τεράστιοι γίγαντες και κάποιοι άλλοι μικρότεροι γίγαντες. Υπήρχαν κάποιοι καλοί γίγαντες, κάποιοι κακοί γίγαντες... και κάποιοι πολύ κακοί γίγαντες. Όλοι οι γίγαντες ήταν διαφορετικοί, όμως όλοι τους ήταν δυνατοί και ατρόμητοι. Όλοι, εκτός από τον Ρόσπο. Ο Ρόσπο ήταν ένας νεαρός, μεγαλόσωμος και έξυπνος γίγαντας, που όμως δεν ήταν όσο δυνατός όσο οι άλλοι γίγαντες. Επίσης δεν ήταν και ο πιο όμορφος γίγαντας που είχες δει ποτέ σου.

Ο Ρόσπο ήταν ο πιο αδύναμος γίγαντας στο βασίλειο του Νόνι. Ήταν πολύ ευγενικός και ένιωθε συμπόνια για όλα τα υπόλοιπα όντα γύρω του. Να σας πω την αλήθεια, δεν ήταν πολύ γενναίος και φοβόταν ακόμα και την ίδια του τη σκιά!

«Δεν είσαι αληθινός γίγαντας!», τον κοροϊδεύαν συχνά οι συνομήλικοί του γίγαντες.

«Κοίτα εμάς, πόσο διαφορετικοί είμαστε από σένα! Πιο δυνατοί, πιο θαρραλέοι! Εσύ φοβάσαι ακόμα και τη σκιά σου!»

Ο Ρόσπο πληγωνόταν όποτε άκουγε τέτοια σχόλια. Οι υπόλοιποι γίγαντες τον απέφευγαν και του μιλούσαν μόνο για να τον κοροϊδεύουν και να τον προσβάλλουν. Ο Ρόσπο δεν είχε άλλους φίλους κι έτσι περνούσε πολύ χρόνο μόνος και λυπημένος. Έμενε μέσα στη σκιά του χωρίς να μιλά σε κανένα.

«Έχουν δίκιο σε όσα λένε οι υπόλοιποι γίγαντες» μουρμούριζε μόνος του ο Ρόσπο ενώ τα μάτια του γέμιζαν με δάκρυα. «Είμαι ένας φοβισιάρης γίγαντας. Κανένας γίγαντας στην ιστορία των γιγάντων δεν με φοβόταν, ενώ όλοι οι υπόλοιποι γίγαντες προκαλούσαν φόβο σε κάποιους άλλους.» Ένα βράδυ ένωθε τόσο λυπημένος, που ξάπλωσε κάτω και αποκοιμήθηκε.

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, άκουσε έναν πολύ δυνατό και παράξενο ήχο να έρχεται από έξω. Στην αρχή νόμιζε ότι ονειρευόταν, ωστόσο όταν ο ήχος και οι φωνές ξεκινούσαν να ακούγονται όλο και πιο δυνατά κατάλαβε ότι αυτό δεν ήταν όνειρο.

Ο Ρόσπο ήθελε να βγει έξω για να δει τι συνέβαινε, ωστόσο ήδη είχε αρχίσει να τρέμει από τον φόβο του. Ο φόβος που τον κυριεύσε ήταν πιο δυνατός από τον ίδιο. Ένωθε λες και τα πόδια του είχαν βγάλει ρίζες στο έδαφος. Οι φωνές έγιναν ακόμα πιο δυνατές και τότε κατάλαβε ότι κάποιοι γίγαντες τσακώνονταν. Βαθιά μέσα του, ήξερε πως έπρεπε να ξεπεράσει τον φόβο του.

Έτσι, μάζεψε όλο του το κουράγιο και κατέβαλε μια τεράστια προσπάθεια. Ο Ρόσπο ήταν τεράστιος γίγαντας κι έτσι σκαρφαλώσε στο πίσω μέρος της σπηλιάς για να μπορέσει να δει τι γινόταν μέσα από μια κουρτίνα από λινάτσα, στο σκαμμένο παράθυρο της σπηλιάς.

Είχε τρομοκρατηθεί από αυτά που είχε δει. Ήταν οι πέντε κακοί γίγαντες που ζούσαν στην άλλη πλευρά της σπηλιάς, στον Μεγάλο Λόφο. Αυτοί ήταν οι εχθροί όλων των υπολοίπων γιγάντων. Όχι μόνο δεν ήταν φιλικοί, αλλά ήταν αδίστακτοι! Ο αρχηγός τους ήταν ο Πετρούσκος, ένας γίγαντας με διαβολική καρδιά που έκανε ότι μπορούσε για να αποκτήσει περισσότερη εξουσία.

Οι πέντε γίγαντες καβαλούσαν από ένα πελώριο αγριοπούλι. Τα χαλινάρια τους ήταν φτιαγμένα από τεράστιες μεταλλικές αλυσίδες.

Ο Ρόσπο τότε άκουσε τρομοκρατημένος τον Πετρούσκο να φωνάζει:

«Παραδώστε το βασίλειο σας σε εμάς και εμείς δε θα βλάψουμε κανέναν. Όλη αυτή η γη θα γίνει δική μας! Χα χα χα!». Το διαβολικό γέλιο του Πετρούσκου αντήχησε σε ολόκληρο το βασίλειο μέσα στη βαθιά σιωπή της νύχτας.

Ο Ρόσπο δεν μπορούσε να δει ακριβώς τι συνέβαινε πίσω από εκείνο το μικροσκοπικό παράθυρο. Τέντωσε λοιπόν το λαιμό του και κατάφερε να δει ότι ο Πετρούσκος απευθυνόταν στον Σόντερ, τον γίγαντα βασιλιά του Νόνι. Ο Σόντερ ήταν ένας καλός και δίκαιος βασιλιάς. Ο τρόπος που διοικούσε το βασίλειο του Νόνι και τους κατοίκους του ήταν δίκαιος. Πάντα προσπαθούσε να φέρει την ηρεμία και να βοηθήσει να επιλυθούν τα διάφορα ζητήματα που δημιουργούνταν μεταξύ των γιγάντων. Αν και ήταν πάντα αγαθός και πρόθυμος, δεν άφηνε ποτέ κανέναν να του πει τι να κάνει.

«Όχι!», φώναξε θυμωμένος ο βασιλιάς. «Δε θα πάρεις ποτέ αυτό το βασίλειο στα χέρια σου! Για να κατακτήσει κάποιος αυτό το βασίλειο, θα πρέπει πρώτα να μάθει να σέβεται τους άλλους. Και εσύ δεν γνωρίζεις τι σημαίνει σεβασμός!» ήταν τα λόγια του Σόντερ.

Ο Πετρούσκου συνέχισε να γελά και αποκρίθηκε στον βασιλιά:

«Θα κατακτήσω αυτό το βασίλειο, είτε το θέλεις, είτε όχι!».

«Θα διαφωνήσω ξανά μαζί σου» είπε ο Σόντερ. «Επειδή είσαι δυνατός σωματικά και εκφοβίζεις άλλους γίγαντες, αυτό δε σου δίνει το δικαίωμα να κατακτήσεις αυτό το βασίλειο. Ένας πραγματικά δυνατός και ισχυρός γίγαντας είναι εκείνος που σέβεται τους υπόλοιπους γίγαντες.»

Στο μεταξύ ο Ρόσπο παρέμεινε σιωπηλός και μόλις που μπορούσε να αναπνεύσει, παρακολουθώντας προσεκτικά όλα όσα συνέβαιναν στην παρακάτω σπηλιά. Τα λόγια του Σόντερ αντηχούσαν συνεχώς στο μυαλό του Ρόσπο.

«Ένας πραγματικά δυνατός και ισχυρός γίγαντας είναι εκείνος που σέβεται τους υπόλοιπους γίγαντες.»

Την προσοχή του Ρόσπο τότε τράβηξαν οι κραυγές της πριγκίπισσας Αίτνας. Προσπάθησε και πάλι να δει τι συνέβαινε πίσω από την κουρτίνα από λινάτσα. Αυτό που αντίκρισε μπροστά του τον έκανε να παγώσει ολόκληρος. Η καρδιά του κτυπούσε τόσο δυνατά που νόμιζε ότι θα εκραγεί. Ο Πετρούσκος είχε απαγάγει την πριγκίπισσα!

«Όσο αρνείσαι να μου παραδώσεις το βασίλειο σου, η κόρη σου Αίτνα θα είναι δική μου» φώναξε ο Πετρούσκος ενώ εκείνος και οι υπόλοιποι κακοί γίγαντες πετούσαν μακριά στα βουνά.

Τι θα μπορούσε να κάνει ο φτωχός Σόντερ; Ο Ρόσπο ένιωθε πολύ λυπημένος για αυτό που είχε συμβεί στην πριγκίπισσα. Ευχόταν να ήταν πιο θαρραλέος.

Στο μεταξύ είχε αρχίσει να ξημερώνει. Οι γίγαντες του βασιλείου του Νόνι ξεκίνησαν να βγαίνουν από τις πόρτες των σπηλιών τους. Όλοι είχαν ακούσει τους θορύβους την προηγούμενη νύχτα και είχαν ενημερωθεί πως η πριγκίπισσα είχε πέσει θύμα απαγωγής. Οι γίγαντες τότε ξεκίνησαν να λένε τη γνώμη τους. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν ο ένας τον άλλον γιατί φώναζαν πολύ δυνατά και τσακώνονταν. Από όλη αυτή τη σύγχυση, ο Ρόσπο είχε καταλάβει μόνο ένα πράγμα: ότι όλοι οι γίγαντες είχαν χάσει το θάρρος τους!

Σήμερα ένιωθε πως ήταν ένας από αυτούς. Ακόμη και οι γίγαντες που τον κοροΐδευαν είχαν σιωπάσει τώρα. Όλοι τους ήξεραν πως κανείς δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον Πετρούσκο!

Ο βασιλιάς που ήταν ακόμη σοκαρισμένος, κάλεσε όλους τους γίγαντες σε μια συγκέντρωση έξω από το Παλάτι των Σπηλιών.

«Πιστεύω πως μέχρι τώρα όλοι σας θα έχετε καταλάβει τι έχει συμβεί. Η αγαπημένη μου κόρη η Αίτνα έπεσε θύμα απαγωγής από τον αδίστακτο Πετρούσκο. Ποιος ξέρει τι περνά τώρα η καημένη μου κορούλα!» είπε με δακρυσμένα μάτια ο βασιλιάς. Τότε έβηξε, άλλαξε τον τόνο στην φωνή του και ανακοίνωσε στο πλήθος:

«Για να σωθεί η κορή μου και για να προστατέψουμε το βασίλειό μας θα χρειαστώ τη βοήθειά σας. Θα χρειαστεί ένας γενναίος γίγαντας από εσάς να πάει στον Μεγάλο Λόφο και να σώσει την πριγκίπισσα.»

Οι γίγαντες ξεκίνησαν και πάλι να συζητούν και να λογομαχούν, ωστόσο εκείνη τη στιγμή τους σταμάτησε ο Σόντερ.

«Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο. Η ζωή της πριγκίπισσάς σας βρίσκεται σε κίνδυνο. Οι ζωές όλων μας βρίσκονται σε κίνδυνο. Έχετε όλοι διορία μέχρι αύριο για να το σκεφτείτε. Αύριο την αυγή θα μαζευτούμε ξανά εδώ. Ο γίγαντας που θα προθυμοποιηθεί να πάει στον Μεγάλο Λόφο θα πρέπει να είναι γενναίος, γενναιόδωρος και καλόκαρδος και κυρίως να ξέρει να σέβεται τους άλλους. Εκείνος που θα σώσει την κόρη μου θα πάρει και το μισό μου βασίλειο! Για αυτό τον λόγο, είναι σημαντικό όσοι δηλώσουν ενδιαφέρον να μην είναι απλά δυνατοί, αλλά και να ξέρουν τι θα πει σεβασμός». Ο βασιλιάς τότε επέστρεψε στο Παλάτι των Σπηλιών και οι υπόλοιποι γίγαντες πίσω στις δουλειές τους.

Ο Ρόμπο επέστρεψε στην σπηλιά του προβληματισμένος. Ξεκίνησε να θυμάται όλα εκείνα που είχαν συμβεί. Τα λόγια του βασιλιά τριγυρνούσαν μέσα στο κεφάλι του:

«Επειδή είσαι δυνατός σωματικά και εκφοβίζεις άλλους γίγαντες, αυτό δε σου δίνει το δικαίωμα να κατακτήσεις αυτό το βασίλειο. Ένας πραγματικά δυνατός και ισχυρός γίγαντας είναι εκείνος που σέβεται τους υπόλοιπους γίγαντες.»

Τώρα είχε ξεκινήσει να καταλαβαίνει γιατί οι υπόλοιποι γίγαντες τον ενοχλούσαν. Τόσα χρόνια τον εκφόβιζαν επειδή πίστευαν ότι είναι πιο δυνατοί από αυτόν. Ευχόταν να μπορούσε να είναι τόσο αποφασισμένος και θαρραλέος όσο ο Βασιλιάς Σόντερ.

Ευχήθηκε λοιπόν να καταφέρει να πάρει την εκδίκησή του.

Σημείο Απόφασης

Θα έπρεπε ο Ρόσπο να πάρει εκδίκηση από τους υπόλοιπους γίγαντες και να ξεκινήσει να τους κοροϊδεύει αυτός με τη σειρά του;

Επιλογή 1:

Θα έπρεπε ο Ρόσπο να εκδικηθεί τους υπόλοιπους γίγαντες; Να τους πληρώσει με το ίδιο νόμισμα και να ξεκινήσει να τους κοροϊδεύει όπως είχε κάνει κι αυτός;

Πήγαινε στη σελίδα 9

Επιλογή 2:

Θα έπρεπε να διατηρήσει την ψυχραιμία του και να προσπαθήσει να καταλάβει γιατί του είχαν συμπεριφερθεί με αυτό τον τρόπο;

Πήγαινε στη σελίδα 10

Σελίδα 9

Ξαφνικά ο Ρόσπο άκουσε μια γνώριμη φωνή ενός γίγαντα, του Τρούφο. Ο Τρούφο ήταν ο γίγαντας που τον ενοχλούσε περισσότερο από όλους τους άλλους.

Ο Τρούφο γνώριζε πολύ καλά πως ο Ρόσπο ήθελε απλά την ησυχία του κι όμως τον πείραζε ασταμάτητα. Δεν είχε όρια και δεν καταλάβαινε πότε έπρεπε να σταματήσει.

Κάθε φορά που τον έβλεπε να περιφέρεται έξω από την σπηλιά του, τον πλησίαζε και τον ενοχλούσε. Και όποτε ο Τρούφο είχε παρέα μαζί του, τον έσπρωχνε και έβαζε τους φίλους του να κάνουν το ίδιο.

Ο Τρούφο μιλούσε στον εαυτό του και έλεγε: «Σίγουρα θα νικήσω εγώ αυτή τη φορά. Θα γίνω ο βασιλιά του Νόνι και όλοι θα είναι υποχρεωμένοι να κάνουν αυτό που τους ζητώ.» Εκείνη την ώρα περνούσε από εκεί ο Ρόσπο.

Ο Ρόσπο βρήκε το θάρρος του, ξεπρόβαλε μπροστά στον Τρούφο και ξεκίνησε να του φωνάζει:

«Τρούφο, είσαι ένας κακός, πονηρός και απατεώνας γίγαντας. Δε θα σου επιτρέψω να καταστρέψεις το βασίλειο του Νόνι!».

Ο Τρούφο σοκαρίστηκε με αυτά τα λόγια του Ρόσπο. Δεν άκουγε και τόσο συχνά τη φωνή του Ρόσπο και ειδικά να του φωνάζει και να τον χαρακτηρίζει με αυτές τις άσχημες λέξεις.

«Θα βάλω τα δυνατά μου ώστε εσύ, ο γιγάντιος νταής που με ενοχλούσε και με εκφόβιζε όλα αυτά τα χρόνια να πάρεις αυτό που σου αξίζει!». Ο Ρόσπο συνέχισε να φωνάζει και ούτε ο ίδιος δεν πίστευε ότι είχε βρει τη δύναμη να ξεστομίσει αυτά τα λόγια.

Ο Τρούφο τότε έτρεξε στο σπίτι του για να κρυφτεί. Δεν άντεχε άλλο να ακούει τα λόγια του Ρόσπο, γιατί βαθιά μέσα του ήξερα ότι όλα αυτά που του είχε πει ήταν η αλήθεια.

Στο μεταξύ ο Ρόσπο ήταν και πάλι αναποφάσιστος. Θα έπρεπε να σώσει την πριγκίπισσα ή όχι; Θα έπρεπε να την αφήσει εκεί στο έλεος του Πετρούσκου; Όχι, σίγουρα δε θα μπορούσε να το κάνει αυτό. Από την άλλη, αν επιχειρούσε να σώσει την πριγκίπισσα, θα έβαζε και τον εαυτό

του σε κίνδυνο. Αυτή ήταν σίγουρα μια δύσκολη απόφαση για τον ίδιο, ωστόσο θα πρέπει να πάρει αυτή την απόφαση γρήγορα!

Σημείο Απόφασης

Θα έπρεπε να προθυμοποιηθεί ο Ρόσπο να σώσει την πριγκίπισσα;

Επιλογή 1:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να μην προθυμοποιηθεί να σώσει την πριγκίπισσα. Δεν ήταν μια εύκολη απόφαση, ωστόσο θεωρεί ότι αυτή είναι η σωστή. Ο φόβος του ήταν τόσο μεγάλος που πίστευε ότι δεν θα μπορούσε να τον ξεπεράσει. Φοβόταν πως εάν είχε υποσχεθεί να σώσει την πριγκίπισσα θα αθετούσε τον λόγο του. Τότε σίγουρα οι υπόλοιποι θα τον κοροΐδευαν και πάλι. Και μετά ήταν και η πριγκίπισσα. Δεν ήθελε να γελοιοποιηθεί μπροστά της και να χειροτερέψει την κατάσταση αντί να την σώσει.

Πήγαινε στη σελίδα 13

Επιλογή 2:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να σώσει την πριγκίπισσα επειδή νιώθει ότι αυτο θα ήταν το σωστό. Θέλει για μια φορά να νιώσει δυνατός και θαρραλέος και να κάνει κάτι καλ'πο για κάποιον άλλον.

Πήγαινε στη σελίδα 17

Επιλογή 3:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να σώσει την πριγκίπισσα, πριν από αυτό όμως ενημερώνει τον βασιλιά για όλα όσα άκουσε τον Τρούφο να λέει.

Πήγαινε στη σελίδα 22

Σελίδα 11

Ο Ρόσπο αποφάσισε πως αυτή δεν θα ήταν μια σοφή επιλογή. Έτσι αποφάσισε να μην ακολουθήσει αυτή την ιδέα. «Όχι, ένας γίγαντας δεν θα αντιδρούσε με αυτό τον τρόπο. Ωστόσο, γιατί μου συμπεριφέρονταν με αυτό τον άσχημο τρόπο όλοι οι υπόλοιποι γίγαντες;» σκεφτόταν μέσα του. «Ίσως να αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα ή ίσως ακόμα και οι ίδιοι να είχαν πέσει θύματα bullying από άλλους γίγαντες. Τότε ο Ρόσπο ένωσε άσχημα για εκείνους.

Ξαφνικά άκουσε τη γνώριμη φωνή ενός άλλου γίγαντα, του Τρούφο. Ο Τρούφο ήταν ο γίγαντας που τον ενοχλούσε περισσότερο από όλους τους άλλους.

Ο Τρούφο γνώριζε πολύ καλά πως ο Ρόσπο ήθελε απλά την ησυχία του κι όμως τον πείραζε ασταμάτητα. Δεν είχε όρια και δεν καταλάβαινε πότε έπρεπε να σταματήσει.

Κάθε φορά που τον έβλεπε να περιφέρεται έξω από την σπηλιά του, τον πλησίαζε και τον ενοχλούσε. Και όποτε ο Τρούφο είχε παρέα μαζί του, τον έσπρωχνε και έβαζε τους φίλους του να κάνουν το ίδιο.

Ο Τρούφο μιλούσε στον εαυτό του και έλεγε: «Σίγουρα θα νικήσω εγώ αυτή τη φορά. Θα γίνω ο βασιλιάς του Νόνι και όλοι θα είναι υποχρεωμένοι να κάνουν αυτό που τους ζητώ.» Εκείνη την ώρα περνούσε από εκεί ο Ρόσπο αλλά ο Τρούφο δεν το γνώριζε αυτό.

«Όχι, δεν πρέπει να επιτρέψω να συμβεί αυτό», σκέφτηκε ο Ρόσπο. «Δε γίνεται να αφήσω να διοικεί το Νόνι ένας μεγάλος νταής». Ο βασιλιάς Σόντερ είχε ήδη πει αρκετά. Όμως τι θα μπορούσε να κάνει; Εάν κανείς δεν έδειχνε πρόθυμος για να πάει, ποιος θα μπορούσε να σταματήσει τον Τρούφο; Από την άλλη, τι θα μπορούσε να κάνει ένας γίγαντας σαν τον Ρόσπο, που ενώ ήταν τεράστιος θα μπορούσε να φοβηθεί ακόμα και ένα μυρμήγκι; Ο Ρόσπο τότε ένωσε το κεφάλι του να βαραίνει από όλες αυτές τις σκέψεις και δεν μπορούσε να αποφασίσει τι να κάνει.

Σημείο Απόφασης

Θα έπρεπε να προθυμοποιηθεί ο Ρόσπο να σώσει την πριγκίπισσα;

Επιλογή 1:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να μην προθυμοποιηθεί να σώσει την πριγκίπισσα. Δεν ήταν μια εύκολη απόφαση, ωστόσο θεωρεί ότι αυτή είναι η σωστή. Ο φόβος του ήταν τόσο μεγάλος που πίστευε ότι δεν θα μπορούσε να τον ξεπεράσει. Φοβόταν πως εάν είχε υποσχεθεί να σώσει την πριγκίπισσα θα αθετούσε τον λόγο του. Τότε σίγουρα οι υπόλοιποι θα τον κοροΐδευαν και πάλι. Και μετά ήταν και η πριγκίπισσα. Δεν ήθελε να γελοιοποιηθεί μπροστά της και να χειροτερέψει την κατάσταση αντί να την σώσει.

Πήγαινε στη σελίδα 13

Επιλογή 2:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να σώσει την πριγκίπισσα επειδή νιώθει ότι αυτο θα ήταν το σωστό. Θέλει για μια φορά να νιώσει δυνατός και θαρραλέος και να κάνει κάτι καλ'πο για κάποιον άλλον.

Πήγαινε στη σελίδα 17

Επιλογή 3:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να σώσει την πριγκίπισσα, πριν από αυτό όμως ενημερώνει τον βασιλιά για όλα όσα άκουσε τον Τρούφο να λέει.

Πήγαινε στη σελίδα 22

Σελίδα 12 (Ο Ρόσπο αποφασίζει να μην προθυμοποιηθεί να σώσει την πριγκίπισσα)

Το επόμενο πρωί την αυγή, όλοι οι γίγαντες συγκεντρώθηκαν έξω από το Παλάτι των Σπηλιών. Ο βασιλιάς καιγόταν να μάθει εάν θα έδειχνε κάποιος γίγαντας ενδιαφέρον για να σώσει την κόρη του.

Σύντομα ήρθε και η απάντηση για τον βασιλιά. Ξαφνικά ένας γεροδεμένος γίγαντας ξεκίνησε να σπρώχνει τους υπόλοιπους γίγαντες δεξιά και αριστερά για να κάνει χώρο να περάσει και να βγει μροστα στον βασιλιά. Ο Σόντερ έκανε μια γκριμάτσα μόλις συνειδητοποίησε ποιος αγενής γίγαντας ήταν αυτός.

«Μόνο εσύ είσαι πρόθυμος για αυτή την αποστολή;» είπε ο βασιλιάς απογοητευμένος.

Οι υπόλοιποι γίγαντες ξεκίνησαν να ζητοκραυγάζουν, να χοροπηδούν και να χειροκροτούν, επειδή σκέφτηκαν πως ο Τρούφο ήταν μεγαλύτερη ελπίδα που είχαν. Ο βασιλιάς συνέχισε να μη δείχνει ευχαριστημένος, από την άλλη όμως δεν είχε και πολλές επιλογές. Έτσι, παρακάλεσε το πλήθος να ησυχάσει και είπε στον Τρούφο:

«Τρούφο, ανέλαβες μια πολύ επικίνδυνη και απαιτητική αποστολή. Είναι όμως επίσης μια απαραίτητη αποστολή για όλους εμάς και για την πριγκίπισσα. Όπως σου έχω υποσχεθεί, εάν ολοκληρώσεις την αποστολή σου, το μισό μου βασίλειο θα γίνει δικό σου και θα κυβερνάμε το Νόνι μαζί σαν ίσοι».

Ο Τρούφο τότε συνέχισε να σπρώχνει το πλήθος ώσπου και βρέθηκε ακριβώς μπροστά από τον βασιλιά. Έπειτα έκανε μια βαθιά υπόκλιση και ανακοίνωσε στον Σόντερ:

«Αγαπητέ μου άρχοντα, όλα αυτά δε θα τα κάνω για την εξουσία, αλλά θα τα κάνω για εσάς, για την κόρη σας και ολόκληρο τον λαό του Νόνι. Αφού κανείς άλλος δεν έδειξε το θάρρος και την προθυμία για αυτή την αποστολή, τότε εγώ θα είμαι αυτός που θα μας σώσω από αυτή τη δύσκολη κατάσταση.»

Οι υπόλοιποι γίγαντες, που δεν φημίζονταν για την εξυπνάδα τους, ξεκίνησαν και πάλι να χειροκροτούν ενθουσιασμένοι. Δεν είχαν καταλάβει καν πως ο Τρούφο ξεκάθαρα τους

κοροΐδευε μπροστά στα μάτια τους. Αν και ο αγενής γίγαντας δεν είχε καλά-καλά ξεκινήσει την αποστολή του, εκείνοι τον θεωρούσαν ήδη ως ένα ήρωα!

Ο βασιλιάς έκανε ξανά το πλήθος να σωπάσει και απευθύνθηκε στον Τρούφο:

«Έλα πίσω ξανά σήμερα το βράδυ και εγώ θα σου δώσω όλα όσα θα χρειαστείς για να πάρεις μαζί σου στο ταξίδι σου. Θα ήθελα όμως να σου πω μόνο ένα πράγμα, βεβαιώσου ότι θα φανείς καλός και έντιμος και θα πας στην αποστολή αυτή για τους σωστούς λόγους». Τότε, συμπλήρωσε με μια σταθερή και δυνατή φωνή για να τον ακούσουν όλοι:

«Αν όχι, τότε το βασίλειο του Νόνι και όλοι του οι κάτοικοι θα υποφέρουν.»

Με αυτά τα τελευταία λόγια, ο Σόντερ επέστρεψε μέσα στο Παλάτι των Σπηλιών.

Ο Ρόσπο παρακολουθούσε τα πάντα από μακριά. Δεν ήθελε να πάει κοντά στο πλήθος γιατί φοβόταν πως ο Τρούφο θα τον έβλεπε και θα τον έβγαζε μπροστά σε όλους εκείνους τους γίγαντες.

Σε κάποιο σημείο δεν άντεξε να ακούει άλλο και ευχήθηκε μέσα του να βρει το θάρρος και να προθυμοποιηθεί να πάει μαζί με τον Τρούφο στην αποστολή του.

Σημείο απόφασης

Να προθυμοποιηθεί ο Ρόσπο να πάει μαζί με τον Τρούφο στην αποστολή του;

Επιλογή 1:

Ο Ρόσπο ευχήθηκε και ξαναευχήθηκε να βρει το θάρρος για να επιστρέψει την πριγκίπισσα πίσω στον βασιλιά. Ωστόσο, ο φόβος του ήταν πιο δυνατός από τον ίδιο. Ευχήθηκε και ξαναευχήθηκε να γίνει ήρωας για πρώτη φορά, όχι μόνο για χάρη της πριγκίπισσας, αλλά και τους κατοίκους του Νόνι. Ο Ρόσπο έκλεισε τα μάτια για λίγο και φαντάστηκε τον εαυτό του να φέρνει πίσω την πριγκίπισσα σώα και αβλαβή, μέσα από τις κραυγές και τα χειροκροτήματα των υπολοίπων γιγάντων. Φαντάστηκε επίσης τον βασιλιά Σόντερ να τον ανταμείβει και να τον ονομάζει ήρωα. Αλλά όχι.. Ρόσπο, αυτό ήταν απλά ένα όνειρο. Στην πραγματικότητα δεν πήγαινε πουθενά. Και δεν ήταν ήρωας.

Πήγαινε στη σελίδα 15

Επιλογή 2:

Ο Ρόσπο το σκέφτηκε για αρκετή ώρα και τελικά αποφάσισε να πάει και να προσπαθήσει να σώσει την πριγκίπισσα. Αυτή ήταν η ευκαιρία του να δείξει σε όλους αλλά και στον εαυτό του, ότι κάτω από εκείνον τον ντροπαλό και απλό γίγαντα, κρυβόταν ένας γενναίος γίγαντας που ήταν πρόθυμος να ρισκάρει τη ζωή του για την αγαπημένη πριγκίπισσα. Εκτός των άλλων, δεν θα μπορούσε να φανταστεί πως ο Τρούφο θα γίνει ο βασιλιάς του Νόνι!

Πήγαινε στη σελίδα 17

Σελίδα 15

Ο φόβος του, που ήταν πιο δυνατός τον κρατούσε πίσω. Ο Ρόσπο ήθελε πραγματικά να ανοίξει το στόμα του και να πει κάτι αλλά δεν μπορούσε. Και σαν έναν μικρό, αδύναμο γίγαντα, έσκυψε και έτρεξε πίσω στο σπίτι του. Στον δρόμο της επιστροφής ξέσπασε σε κλάματα που είχε χάσει μια τόσο μεγάλη ευκαιρία.

Μόλις έδυσε ο ήλιος, ο Τρούφο εμφανίστηκε μπροστά στον βασιλιά. Ο βασιλιάς τότε του έδωσε κάποιες οδηγίες και μια τσάντα φτιαγμένη από δέρμα.

«Σε αυτή την τσάντα έχεις μια πέτρινη πλάκα. Πρόσεξε για το πώς θα την χρησιμοποιήσεις. Μόλις φτάσετε στην άκρη του Μεγάλου Λόφου, εκεί θα σας περιμένει ένα πουλί που θα σου δείξει τον δρόμο. Εάν το πουλί δει ότι είσαι ένας ειλικρινής γίγαντας θα σε βοηθήσει να ολοκληρώσεις το ταξίδι σου. Πήγαινε λοιπόν, δεν υπάρχει άλλος χρόνος για χάσιμο» τον διέταξε ο βασιλιάς.

Έτσι λοιπόν ο Τρούφο ξεκίνησε την αποστολή του. Στον δρόμο, ξεκίνησε να σκέφτεται για το πως θα ξεφορτωνόταν τον βασιλιά Σόντερ. «Γιατί να κερδίσω το μισό βασίλειο όταν μπορώ να το έχω ολόκληρο;» μουρμούριζε μόνος του ενώ περπατούσε.

Ο Τρούφο ήταν ένας άπληστος γίγαντας. Ο μόνος λόγος που δέχτηκε να πάει σε αυτή την αποστολή ήταν επειδή ήταν όλα μέρος του σχεδίου του. Δεν τον ενδιέφερε καθόλου τι συνέβαινε στην πριγκίπισσα. Το μόνο που ήθελε ήταν να κρατήσει όλο το έπαθλο για τον εαυτό του. Ήθελε δηλαδή περισσότερα από αυτά που θα μπορούσε να κερδίσει.

Ο Τρούφο συνέχιζε να περπατά και να περπατά, ωστόσο δεν μπορούσε να βρει πουθενά το πουλί που του είχε υποσχεθεί ο Σόντερ. «Πότε θα εμφανιστεί αυτό το παλιοπούλι» γκρίνιαζε συνέχεια. «Έχω κουραστεί να περπατάω άσκοπα τόση ώρα».

Ξαφνικά, ο Τρούφο θυμήθηκε την τσάντα που κουβαλούσε στην πλάτη του. Μέσα στην τσάντα η πέτρινη πλάκα που του είχε δώσει ο βασιλιάς. Αποφάσισε λοιπόν να αγνοήσει αυτά που του είχε πει ο Σόντερ και άρπαξε την πλάκα χωρίς να το σκεφτεί δεύτερη φορά. Τότε ξεκίνησε να επεξεργάζεται την πλάκα και να την γυρνά δεξιά και αριστερά.

«Τι είναι αυτό το πράγμα;» αναρωτιόταν θυμωμένος. «Σε τι μπορεί να μου χρησιμεύει;» είπε και έριξε την πλάκα στο έδαφος. Τότε, άνοιξε το έδαφος εκεί όπου έπεσε η πλάκα άνοιξε και ένα εκτυφλωτικό φως βγήκε από την πλάκα. Παράλληλα ακούστηκε μια άσχημη φωνή να έρχεται από ψηλά:

Στην αρχή ο Τρούφο δεν μπορούσε να καταλάβει τι συνέβαινε. Δεν μπορούσε να δει ακριβώς τι γινόταν λόγω του δυνατού φωτός. Ωστόσο, μπορούσε με σιγουριά να αναγνωρίσει εκείνη τη φωνή. Ήταν η φωνή του Πετρούσκου!

«Άρχοντά μου», του αποκρίθηκε ο Τρούφο και γονάτισε μπροστά στον Πετρούσκο, «με έστειλε εδώ ο Σόντερ για να σε εξολοθρεύσω μια και καλή. Βέβαια, εγώ δεν πρόκειται να κάνω κάτι τέτοιο.»

«Χα χα, ώστε ο Σόντερ θέλει να με ξεφορτωθεί; Και νόμιζε πως με το να σε στείλει εδώ θα πετύχαινε το σχέδιό του;

Εγώ κι εσύ μαζί μπορούμε να πετύχουμε μεγάλα πράγματα αν κάνεις ακριβώς ό,τι σου λέω» είπε ο Πετρούσκος στον Τρούφο.

«Το βασίλειο του Σόντερ θα γίνει ολόδικό μας και θα γίνουμε πανίσχυροι βασιλιάδες!»

Τα μάτια του Τρούφο άστραψαν εκείνη τη στιγμή. Αυτά ήταν τα λόγια που ήθελε να ακούσει. Ανέβηκε λοιπόν σε ένα από εκείνα τα τρομακτικά πουλιά του Πετρούσκου και τον ακολούθησε. Μαζί θα σκέφτονταν ένα σχέδιο για να εξοντώσουν τον Σόντερ και την κόρη του την πριγκίπισσα και θα κατακτούσαν για πάντα το βασίλειο του Νόνι.

Όμως ο Πετρούσκος ήταν πολύ χειρότερος και πιο πονηρός από τον Τρούφο. Ο Τρούφο δε θα μπορούσε να γίνει όσο αδίστακτος ήταν ο Πετρούσκος. Ενώ πετούσαν ψηλά μέσα στην ατέλειωτη άβυσσο, έφτασαν σε ένα ολοσκότεινο μέρος. Έπειτα ο Πετρούσκος διέταξε τον Τρούφο να κατεβεί από το ιπτάμενο τέρας και περπάτησαν μαζί μέχρι που βρήκαν μια τεράστια πύλη που φυλασσόταν από δύο τρομακτικούς και κακάσχημους φύλακες.

Μόλις οι φύλακες είδαν τον Πετρούσκο να πλησιάζει, γονάτισαν και έπειτα άνοιξαν την σκουριασμένη μεταλλική πύλη. Ο Πετρούσκος τότε ψιθύρισε κάτι στο αυτί του ενός από τους

φύλακες και προχώρησε μέσα. Τότε, ο φύλακας με μια αστραπιαία κίνηση επιτέθηκε στον Τρούφο, άρπαξε τα χέρια του και του τα έδεσε με πολύ βαριές αλυσίδες. Ο Τρούφο είχε μείνει άγαλμα!

«Μα...άρχοντά μου!» φώναξε ο Τρούφο με δάκρυα στα μάτια.

Ο Πετρούσκος δεν συγκινήθηκε καθόλου και απάντησε στον Τρούφο:

«Πόσο αφελής! Νόμιζες ότι θα δεχόμουν να μοιραστώ το βασίλειο με κάποιον σαν εσένα;» και το απαίσιο του γέλιο αντήχησε δυνατά για ακόμη μια φορά μέσα στο πυκνό σκοτάδι. Τότε, γύρισε το βλέμμα του στους φρουρούς και τους διέταξε να φυλακίσουν τον Τρούφο. Έτσι, εκείνοι τον οδήγησαν σε ένα κελί και τον άφησαν εκεί. Το κελί του το φύλαγαν δύο τεράστιες λεοπάρδαλες.

Ο Τρούφο δεν μπορούσε να πιστέψει την τύχη του! Είχε χάσει τα πάντα! Ο Πετρούσκος τον είχε εξαπατήσει!

Σελίδα 17 (Ο Ρόσπο αποφασίζει να προθυμοποιηθεί για να σώσει την πριγκίπισσα)

Το επόμενο πρωί την αυγή, όλοι οι γίγαντες συγκεντρώθηκαν έξω από το Παλάτι των Σπηλιών. Ο βασιλιάς καιγόταν να μάθει εάν θα έδειχνε κάποιος γίγαντας ενδιαφέρον για να σώσει την κόρη του.

Από όλους τους γίγαντες που βρίσκονταν εκεί, μόνο ένας προσφέρθηκε να γίνει ο ήρωας αυτής της ιστορίας, ο Τρούφο!

«Μόνο εσύ είσαι πρόθυμος για αυτή την αποστολή;» είπε ο βασιλιάς απογοητευμένος.

Οι υπόλοιποι γίγαντες ξεκίνησαν να ζητοκραυγάζουν, να χοροπηδούν και να χειροκροτούν, επειδή σκέφτηκαν πως ο Τρούφο ήταν μεγαλύτερη ελπίδα που είχαν.

Τότε έγινε κάτι που δεν περίμενε κανείς. Μια σιγανή φωνούλα ακούστηκε στο βάθος:

«Βασιλιά μου, κι εγώ είμαι πρόθυμος να σώσω την πριγκίπισσα Αίτνα.»

Τα βλέμματα όλων γύρισαν για να δουν σε ποιον άνηκε αυτή η φωνή. Τα μάτια του Τρούφο γούρλωσαν και τότε ήρθε η απόλυτη σιωπή. Όλοι κατάλαβαν ότι η φωνή αυτή άνηκε στον Ρόσπο, τον δειλό γίγαντα.

«Χμμ...» σκέφτηκε ο Σόντερ, «ο Ρόσπο είναι ένας υπεύθυνος και έξυπνος γίγαντας. Από την άλλ, είναι πολύ φοβιτσιάρης. Ίσως να είναι καλύτερα που θα πάει και ο Τρούφο μαζί του. Με αυτό τον τρόπο θα συμπληρώνει ο ένας τον άλλο.»

«Χα χα, αυτό είναι το αστείο του αιώνα» Είπε ο Τρούφο ξεκαρδισμένος από τα γέλια. Μόλις άκουσαν οι υπόλοιποι γίγαντες τον Τρούφο να γελά, ξεκίνησαν και εκείνοι να γελάνε.

Ο Ρόσπο έγινε πιο κόκκινος κι από παντζάρι. Ένιωθε τόσο ντροπιασμένος που ευχόταν να ανοίξει η γη και να τον καταπιεί.

Σημείο Απόφασης

Επιλογή 1:

Ο Ρόσπο αλλάζει γνώμη.

Πήγαινε στη σελίδα 14

Επιλογή 2:

Ο Ρόσπο ξεπερνά τον φόβο του και συνεχίζει.

Πήγαινε στη σελίδα 19

Σελίδα 19

Ο Ρόσπο προχώρησε μπροστά και προθυμοποιήθηκε να πάει μαζί με τον Τρούφο.

«Πολύ καλά», είπε ο βασιλιάς, «Θα πάτε και οι δύο στην αποστολή. Τρούφο πρέπει να θυμάσαι ότι θα πρέπει να σέβεσαι τον συνταξιδιώτη σου για να πετύχει αυτή η αποστολή. Για σένα Ρόσπο, η συμβουλή μου είναι πως πρέπει να ξεκινήσεις να πιστεύεις στον εαυτό σου. Έλα κοντά μου Ρόσπο.»

Για κάποιο λόγο, ο βασιλιάς πίστευε περισσότερο στον Ρόσπο παρά στον Τρούφο, έστω και αν ο Ρόσπο δεν ήταν τόσο γενναίος.

«Αυτό το ταξίδι δε θα είναι εύκολο. Θα πρέπει να βασίζεστε ο ένας στον άλλο. Να βοηθάτε ο ένας τον άλλο. Συμφωνούμε όλοι σε αυτό;» ρώτησε ο βασιλιάς με το βλέμμα στραμμένο στον Τρούφο.

«Κοιτάξτε εδώ» είπε τότε. «Σε αυτή τη τσάντα έχετε μια πέτρινη πλάκα που θα χρειαστείτε για το ταξίδι σας. Μην το χρησιμοποιήσετε προτού το χρειαστείτε. Θα καταλάβετε πότε είναι η σωστή στιγμή για να το αξιοποιήσετε. Τώρα πηγαίνετε και μην ξεχνάτε όλα όσα σας είπα. Είστε η μόνη μας ελπίδα για να σωθεί η πριγκίπισσα. Αν όχι, είμαστε όλοι χαμένοι από χέρι.»

Οι δύο γίγαντες λοιπόν ξεκίνησαν το ταξίδι τους. Όταν πια είχαν απομακρυνθεί αρκετά από το βασίλειο του Νόνι, ο Τρούφο έσπασε τη σιωπή του.

«Μπορείς να μείνεις μέχρι εδώ Ρόσπο. Θα συνεχίσω το ταξίδι αυτό μόνος μου.»

Ο Ρόσπο ξαφνιάστηκε. Είχε χάσει τη μιλιά του μετά από αυτά που είχε ακούσει. Ήταν μόνος του με έναν νταή και δεν ήξερε τι έπρεπε να κάνει για να συνεχίσει αυτό το ταξίδι μόνος του.

«Άκουσες τι σου είπα;» είπε με έντονο τρόπο ο Τρούφο.

«Μα...μα... ο βασιλιάς μας είπε πως πρέπει να ταξιδέψουμε μαζί αν θέλουμε να έχουμε κάποια πιθανότητα να σώσουμε την πριγκίπισσα» τραύλισε τρομαγμένος ο Ρόσπο.

«Χα χα χα! Και τι με νοιάζει εμένα η πριγκίπισσα και ο βασιλιάς; Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι το βασίλειό του Νόνι. Ολόκληρο το βασίλειο του Νόνι. Καταλαβαίνεις;» του απάντησε ο

Τρούφο με ένα σαρκαστικό τρόπο. «Και τότε εσύ αποφάσισες να έρθεις μαζί μου και να μου χαλάσεις τα σχέδιά μου. Δε θα σε αφήσω να το κάνεις αυτό» συνέχισε ο Τρούφο. «Δεν μπορώ να καταλάβω το πως ένας τόσο φοβιτσιάρης γίγαντας αποφάσισε να έρθει μαζί μου!»

Σημείο Απόφασης

Πώς αντιμετωπίζει ο Ρόσπο τα υποτιμητικά λόγια του Τρούφο; Θα πρέπει να απαντήσει ή να παραμείνει ψύχραιμος;

Επιλογή 1:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να απαντήσει στον Τρούφο με επιθετικό τρόπο.

Πήγαινε στη σελίδα 21

Επιλογή 2:

Ο Ρόσπο αποφασίζει να παραμείνει ψύχραιμος.

Πήγαινε στη σελίδα 20

Σελίδα 21 (ο Ρόσπο αποφασίζει να απαντήσει στον Τρούφο με επιθετικό τρόπο)

«Φύγε από μπροστά μου Τρούφο!» φώναξε ο Ρόσπο. Αμέσως μετά πάγωσαν κι οι δύο. Ο Ρόσπο δεν μπορούσε να πιστέψει πως κατάφερε ο ίδιος να ξεστομίσει αυτή τη φράση. Ένωσε βαθιά μέσα του κάτι να τον γεμίζει με θάρρος. Θυμήθηκε όλες εκείνες τις στιγμές που ο Τρούφο τον εκφόβιζε και τον κοροϊδεύε. Έτσι λοιπόν ήθελε να του δείξει ότι και ο ίδιος θα μπορούσε να γίνει σκληρός.

«Φύγε!» επανέλαβε ο Ρόσπο. Τότε η κατάσταση ξέφυγε. Ο Ρόσπο και ο Τρούφο ξεκίνησαν να παλεύουν. Ο Τρούφο ήταν πολύ δυνατός αλλά κι ο Ρόσπο ήταν αρκετά γεροδεμένος. Το μόνο σίγουρο ήταν πως και οι δύο είχαν ξεχάσει την αποστολή τους.

Άρπαξαν ο ένας τον άλλο. Ήταν πολύ ασυνήθιστο στο Νόνι να βλέπεις δύο γίγαντες να τσακώνονται τόσο έντονα. Και οι δυο πάλευαν με όλο τους τον θυμό, ωστόσο ο Τρούφο ήταν πιο δυνατός. Σε μια στιγμή, κατάφερε να χτυπήσει τον Ρόσπο στο κεφάλι και εκείνος ευθύς έπεσε αναίσθητος στο έδαφος. Τότε ο Τρούφο άρπαξε την ευκαιρία και έφυγε προς τα βουνά για να βρει τον Πετρούσκο.

Πήγαινε στη σελίδα 15

Σελίδα 20 (ο Ρόσπο παραμένει ψύχραιμος)

«Είμαι έτοιμος να ξεχάσω όλα όσα μου είπες όλα αυτά τα χρόνια» απάντησε ο Ρόσπο, εκπλήσσοντας ακόμα και τον εαυτό του με αυτή του την απάντηση. «Θέλω να σου δείξω πως ακόμα και έτσι εγώ σε σέβομαι Τρούφο».

Με το που άκουσε αυτά τα λόγια, ο Τρούφο ξέσπασε σε γέλια.

«Με σέβεσαι; Χα χα χα, εγώ δεν χρειάζομαι τον σεβασμό σου Ρόσπο. Αρχικά θα σε ξεφορτωθώ και έπειτα εγώ και ο Πετρούσκος θα κατακτήσουμε μαζί το βασίλειο του Νόνι».

Ο Ρόσπο κατάλαβε τότε πως είχε κάνει ένα τρομερό λάθος. Έπρεπε να είχε ενημερώσει τον βασιλιά για όσα άκουσε τον Τρούφο να λέει εκείνη τη μέρα εξώ από τη σπηλιά του. Ο βασιλιάς τότε σίγουρα θα έβρισκε μια λύση. Ωστόσο, τώρα είχε μείνει μόνος του με αυτό τον μεγάλο νταή.

Ο Τρούφο διέκοψε τις σκέψεις που έκανε ο Ρόσπο, όταν πήρε την τσάντα, την άνοιξε και έβγαλε από μέσα την πέτρινη πλάκα που τους είχε δώσει ο βασιλιάς.

«Όχιιι» φώναξε δυνατά ο Ρόσπο, «Δεν έφτασε ακόμη η ώρα για αυτό.. Ο βασιλιάς μας είπε πως όταν φτάσει η στιγμή να χρησιμοποιήσουμε αυτή την πλάκα, θα το καταλάβουμ...»

Προτού προλάβει ο Ρόσπο να τελειώσει αυτό που έλεγε, άκουσε μια χοντρή και δυνατή φωνή. Τότε ένιωσε σίγουρος πως αυτή η φωνή ανήκε στον Πετρούσκο, ακόμη κι αν δεν μπορούσε να τον δει μέσα από το βαθύ σκοτάδι που υπήρχε εκείνη τη στιγμή. Ξαφνικά, από την πέτρινη πλάκα βγήκε ένα εκτυφλωτικό φως και ζάλισε τους δύο γίγαντες.

«Εδώ είμαι Άρχοντά μου» φώναξε ο Τρούφο. «Σου έχω φέρει αυτόν τον αφελή γίγαντα που πιστεύει πως μπορεί να σώσει την πριγκίπισσα Αίτνα.»

«Χα χα, αυτή είναι μια πολύ κακή επιλογή φίλε μου. Ούτε εσύ, αλλά ούτε κι η πριγκίπισσα θα γλιτώσετε από μένα!» φώναξε ο Πετρούσκος.

Τότε ακούστηκε ο Τρούφο να λέει στον Ρόσπο με τον γνωστό αγενή του τρόπο:

«Στο είπα ότι δεν θα έπρεπε να βρεθείς στον δρόμο μας, δειλέ γίγαντα!»

Με αυτά τα λόγια, εμφανίστηκε στον ουρανό ένα τεράστιο πουλί. Ο Ρόσπο αναγνώρισε αυτό το πουλί. Ήταν ο Βασιλικό Αετός! Ο αετός πέταξε πάνω από τους γίγαντες και ξεκίνησε να κάνει κύκλους. Μετά τον τρίτο κύκλο πέτξε χαμηλά και προσγειώθηκε δίπλα από τον Ρόσπο και τον Τρούφο.

«Τι εντυπωσιακός αετός!» σκέφτηκε ο Ρόσπο. Τα φτερά του έμοιαζαν σαν να ήταν φτιαγμένα από όλοχρυσο μετάξι. Ξαφνικά, ο αετός άρπαξε τον Ρόσπο με το ράμφος του και τον πέταξε πάνω στην ράχη του. Τότε, πέταξε ξανά ψηλά και μετέφερε τον Ρόσπο στο σημείο όπου ήταν φυλακισμένη η πριγκίπισσα.

Ο Ρόσπο τότε κατάλαβε πως ο αετός είχε έρθει εκεί για να τον βοηθήσει, επειδή εκείνος παρέμεινε πιστός στον βασιλιά και τις οδηγίες που του είχε δώσει.

Σελίδα 21 (Ο Ρόσπο αποφασίζει να σώσει την πριγκίπισσα αφού πρώτα ενημερώσει τον βασιλιά για όσα άκουσε τον Τρούφο να λέει)

Το επόμενο πρωί την αυγή, όλοι οι γίγαντες συγκεντρώθηκαν έξω από το Παλάτι των Σπηλιών. Ο βασιλιάς καιγόταν να μάθει εάν θα έδειχνε κάποιος γίγαντας ενδιαφέρον για να σώσει την κόρη του.

Από όλους τους γίγαντες που βρίσκονταν εκεί, μόνο ένας προσφέρθηκε να γίνει ο ήρωας αυτής της ιστορίας, ο Τρούφο!

«Μόνο εσύ είσαι πρόθυμος για αυτή την αποστολή;» είπε ο βασιλιάς απογοητευμένος.

Οι υπόλοιποι γίγαντες ξεκίνησαν να ζητοκραυγάζουν, να χοροπηδούν και να χειροκροτούν, επειδή σκέφτηκαν πως ο Τρούφο ήταν μεγαλύτερη ελπίδα που είχαν.

Τότε έγινε κάτι που δεν περίμενε κανείς. Μια σιγανή φωνούλα ακούστηκε στο βάθος:

«Βασιλιά μου, κι εγώ είμαι πρόθυμος να σώσω την πριγκίπισσα Αίτνα.»

Τα βλέμματα όλων γύρισαν για να δουν σε ποιον άνηκε αυτή η φωνή. Τα μάτια του Τρούφο γούρλωσαν και τότε ήρθε η απόλυτη σιωπή. Όλοι κατάλαβαν ότι η φωνή αυτή άνηκε στον Ρόσπο, τον δειλό γίγαντα.

Ο Σόντερ αρχικά ξαφνιάστηκε, έπειτα όμως διέταξε να παρουσιαστούν και οι δύο μπροστά του.

«Δώστε μου έναν λόγο που θα έπρεπε να επιλέξω εσάς και όχι τον ανταγωνιστή σας».

«Η απάντηση είναι πολύ απλή άρχοντά μου», είπε ο Τρούφο. «Είμαι η καλύτερη επιλογή που έχεις γιατί είμαι ατρόμητος. Κοίταξε αυτό τον καημένο γίγαντα. Δεν μπορεί να βοήθησει σε τίποτα. Φοβάται ακόμα και τη σκιά του! Αν θέλεις πραγματικά να ξαναδείς την κόρη σου, η επιλογή είναι μόνο μία. Θα πρέπει να στείλει εμένα!» συμπλήρωσε γεμάτος περηφάνεια.

Τότε ο βασιλιάς έστρεψε το βλέμμα του προς τον Ρόσπο και του ζήτησε να του δώσει κι εκείνος έναν λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να επιλέξει εκείνον. Ο Ρόσπο ήταν

τρομοκρατημένος, αφού στεκόταν μπροστά από τον βασιλιά, τον Τρούφο και όλους τους υπόλοιπους γίγαντες, που περίμεναν με ανυπομονησία να ακούσουν τι είχε να πει.

«Εμμ...εγώ...» ξεστόμισε δειλά ο Ρόσπο. Τότε, χωρίς να ξέρει που βρήκε το θάρρος, συνέχισε να μιλά με αποφασιστικότητα.

«Βασιλιά μου, όλοι εδώ ξέρουν πως δεν είμαι όσο θαρραλέος είναι ο Τρούφο. Όλοι με φωνάζουν δειλό» είπε ο Ρόσπο και ο βασιλιάς του ζήτησε να συνεχίσει να μιλά.

«Ωστόσο, είμαι ένας ειλικρινής γίγαντας άρχοντά μου. Σέβομαι εσεάνα, αλλά και όλους τους υπόλοιπους γίγαντες στο Νόνι. Για αυτό τον λόγο, πρέπει να σε ενημερώσω για όλα όσα άκουσα χθες».

Ο Ρόσπο τότε έριξε ένα βλέμμα στον Τρούφο και συνέχισε.

«Αυτός ο γίγαντας, που προσφέρθηκε όπως κι εγώ για να ολοκληρώσει αυτή την αποστολή, δεν έχει σκοπό να σώσει την πριγκίπισσα Αίτνα και το βασίλειό μας. Το πραγματικό του σχέδιο είναι να σε εξοντώσει για να γίνει ο βασιλιάς του Νόνι!»

Ξαφνικά, έπεσε τόσο βαθιά σιωπή που θα μπορούσες να ακούσεις μια καρφίτσα να πέφτει. Ακούστηκε τότε η χοντρή, αλλά συγχυσμένη φωνή του Τρούφο:

«Ψέματα! Είναι όλα ψέματα! Μην τον πιστεύεις Σόντερ, ο Ρόσπο είναι ψεύτης και ανέντιμος!»

Βέβαια ο Βασιλιάς Σόντερ δεν είχε καμία αμφιβολία για το ποιος από τους δύο γίγαντες έλεγε την αλήθεια.

«Φρουροί!», φώναξε ο βασιλιάς. «Πάρτε αυτόν τον γίγαντα και κλειδώστε τον στο μπουντρούμι του παλατιού! Όχι μόνο πήγε να με προδώσει, αλλά ήθελε να καταστρέψει και το αγαπημένο μας βασίλειο του Νόνι. Θα πάρει λοιπόν αυτό που του αξίζει!»

Τέσσερις πελώριοι γίγαντες-φρουροί πλησίασαν τον Τρούφο, του πέρασαν χειροπέδες και τον οδήγησαν στα μπουντρούμια του παλατιού.

«Ρόσπο», είπε ο βασιλιάς, «είσαι ένας πολύ γενναίος γίγαντας!»

«Μα εγώ...γενναίος βασιλιά μου; Εγώ φοβάμαι και το πιο μικρό μυρμήγκι», απάντησε ο Ρόσπο.

«Ναι Ρόσπο, είσαι ένας θαρραλέος γίγαντας που ξέρει τι θα πει σεβασμός. Αν θέλεις ακόμη να ολοκληρώσεις την αποστολή, σου υπόσχομαι το μισό μου βασίλειο, αλλά και το χέρι της κόρης μου. Της αξίζει να έχει έναν σύζυγο σαν εσένα!»

Όλοι οι υπόλοιποι γίγαντες, που άλλαζαν γνώμη με το παραμικρό, ξεκίνησαν να χειροκροτούν και να ζητωκραυγάζουν για τον Ρόσπο!

Τότε ο βασιλιάς συνέχισε:

«Αγαπητέ Ρόσπο, πάρε μαζί σου αυτό το σακίδιο .Σε αυτό το σακίδιο υπάρχει μια πέτρινη πλάκα. Η πλάκα αυτή είναι εκατοντάδων χρονών και πέρασε από γενιά σε γενιά και πάντα βοηθούσε τους προγόνους μου σε δύσκολες τους στιγμές. Τώρα κατέληξε στα χέρια μου και θέλω να την πάρεις μαζί σου. Μην ανησυχείς, θα καταλάβεις πότε θα είναι η κατάλληλη στιγμή για να την χρησιμοποιήσεις.»

Εκείνο το απόγευμα ο Ρόσπο ξεκίνησε το ταξίδι του για τον Μεγάλο Λόφο, με το δερμάτινό του σακίδιο στον ώμο. Δεν ήταν τεράστια η απόσταση που έπρεπε να καλύψει, ωστόσο για να φτάσει εκεί θα έπρεπε να περάσει από ένα ποτάμι γεμάτο με πεινασμένους αλιγάτορες. Είχε πέσει βαθύ σκοτάδι για τα καλά και ο Ρόσπο δεν μπορούσε να δει τίποτα.

Είχε ξεκινήσει να πανικοβάλλεται. Σκέφτηκε σε αρκετές στιγμές να τα παρατήσει και να γυρίσει πίσω, όμως δεν θα ένιωθε καλά μετά από αυτό. Ο βασιλιάς και ολόκληρο το βασίλειο του Νόνι βασιζόνταν πάνω του. Ήταν η τελευταία ελπίδα τους και δεν είχε σκοπό να προδώσει την εμπιστοσύνη τους.

Έτσι, ξεκίνησε να περπατά πάνω σε μια ξύλινη γέφυρα για να διασχίσει το ποτάμι. Η γέφυρα δεν έδειχνε καθόλου σταθερή και έτσι ο Ρόσπο αποφάσισε να μην κοιτάζει προς τα κάτω. Η γέφυρα έτρεμε όλο και περισσότερο και ο φόβος του Ρόσπο μεγάλωνε. Θυμήθηκε τότε τα λόγια του βασιλιά:

«Η πλάκα αυτή είναι εκατοντάδων χρονών και πέρασε από γενιά σε γενιά και πάντα βοηθούσε τους προγόνους μου σε δύσκολες τους στιγμές. Μην ανησυχείς, θα καταλάβεις πότε θα είναι η κατάλληλη στιγμή για να την χρησιμοποιήσεις.»

Αυτή η στιγμή σίγουρα ήταν δύσκολη. Έτσι, άνοιξε το σακίδιό του και τρέμοντας άρπαξε την πέτρινη πλάκα. Μόλις έβγαλε την πλάκα από το σακίδιο, ένα εκτυφλωτικό φως βγήκε από την πλάκα. Ο Ρόσπο δεν μπορούσε να δει τίποτα μέσα από αυτό το φως, μπορούσε όμως να ακούσει τους τρομακτικούς ήχους από τους πεινασμένους αλιγάτορες. Το δέρμα του είχε παγώσει από τον φόβο. Ξαφνικά, εμφανίστηκε στον ουρανό ένα μικροσκοπικό και λαμπερό πλάσματάκι.

«Ονομάζομαι Κάρα» συστήθηκε η μικρή νεράιδα. «Θα σε βοηθήσω να ολοκληρώσεις το ταξίδι σου δίνοντας σου φως και δείχνοντας σου τον σωστό δρόμο». Μέσα από τη δυνατή λάμψη που έβγαζε η Κάρα, ο Ρόσπο διέκρινε στον ουρανό έναν μαγικό αετό να έρχεται από μακριά. Ήταν ένας εντυπωσιακός αετός! Η λάμψη τότε ξεκίνησε να λιγοστεύει. Ήταν η Εσαδώρα, ο βασιλικός αετός! Ο Ρόσπο την είχε αναγνωρίσει από ένα μωσαϊκό στους τοίχους του βασιλικού παλατιού. Ο αετός τότε ξεκίνησε να προσγειώνεται προς το μέρος του Ρόσπο, που στεκόταν εκεί σαν άγαλμα κρατώντας την πέτρινη πλάκα.

«Ανέβα πάνω», του είπε με σοβαρό ύφος ο αετός.

Χωρίς δεύτερη σκέψη ο Ρόσπο έβαλε πίσω στο σακίδιο την πέτρινη πλάκα και ανέβηκε πάνω στον αετό.

Οι φίλοι μας τότε πέτξαν μακριά από τον κίνδυνο. Η Εσαδώρα ήξερε ακριβώς που έπρεπε να πάει, στον Μεγάλο Λόφο! Μόλις έφτασαν εκεί, ο Ρόσπο μπορούσε να δει την γιγάντια σπηλιά του Πετρούσκου. Κάπου εκεί μέσα βρισκόταν και η πριγκίπισσα!

«Μπορείς να κατεβείς κάτω τώρα», είπε στον Ρόσπο η Εσαδώρα.

«Από εδώ και πέρα, η αποστολή βρίσκεται στα δικά σου χέρια. Να θυμάσαι ότι ο βασιλιάς πιστεύει σε σένα! Είσαι ένας καλόκαρδος και ειλικρινής γίγαντας. Εάν δεν ήσουν όλα αυτά, τότε δε θα σε βοηθούσα ποτέ!»

Με αυτά τα λόγια ο αετός πέταξε ψηλά στα σύννεφα και εξαφανίστηκε. Η Κάρα συνέχισε να συνοδεύει τον Ρόσπο και να του δείχνει τον δρόμο με την μικρή της λάμψη. Στο μεταξύ, είχε ξεκινήσει να ξημερώνει και ο Ρόσπο έπρεπε να είναι διπλά προσκεκτικός για να μπει στην σπηλιά χωρίς να τον δει κανένας.

Μετά από όλα αυτά, ο Ρόσπο μάζεψε όλο του το θάρρος και πλέον ήταν έτοιμος να ρισκάρει τη ζωή του για το καλό της πριγκίπισσας. Εξάλλου ήταν ένας πανέξυπνος γίγαντας, θα μπορούσε εύκολα να σκεφτεί ένα σχέδιο για να μπει απαρατήρητος στην σπηλιά και να σώσει την Αίτνα. Αν και αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολο, τελικά ο Ρόσπο κατάφερε να βρει το ολοσκότεινο και κρυμμένο κελί όπου βρισκόταν η πριγκίπισσα.

«Μη φοβάσαι πριγκίπισσα» της είπε ο Ρόσπο. «Ο βασιλιάς με έστειλε για να σε σώσω».

Δυστυχώς, ήταν ήδη πολύ αργά! Ενώ προσπαθούσαν να βγουν από τη σπηλιά, ο Πετρούσκος κατάλαβε τι συνέβαινε. Έβγαλε μια τρομακτική και δυνατή κραυγή και ξεκίνησε να χτυπάει τους τοίχους της σπηλιάς. Η κραυγή και τα χτυπήματα ήταν τόσο δυνατά, που οι τοίχοι της σπηλιάς ξεκίνησαν να ραγίζουν και να πέφτουν ένας προς έναν. Ένας από αυτούς τους τοίχους παρολίγο να καταπλάσκει και τον Ρόσπο με την πριγκίπισσα. Ο Ρόσπο άρπαξε την πριγκίπισσα και ξεκίνησε να τρέχει προς την έξοδο της σπηλιάς. Την τελευταία στιγμή πρόλαβε να βγει, ενώ έπεφτε πίσω τους και ο τελευταίος τοίχος της σπηλιάς. Αυτοί που δεν πρόλαβαν να βγουν από την σπηλιά, ήταν ο Πετρούσκος και οι φρουροί του. Η σπηλιά τους καταπλάκωσε μέχρι και τον τελευταίο!

Καλυμμένοι από την κορφή μέχρι τα νύχια με σκόνη και λάσπες, ο Ρόσπο και η πριγκίπισσα κατάφεραν να ξεκινήσουν για τον δρόμο της επιστροφής προς το Νόνι. Ήταν και οι δύο πολύ κουρασμένοι, ωστόσο δεν είχαν χρόνο για χάσιμο. Έκαναν μόνο ένα μικρό διάλειμμα για να ξεκουραστούν και έπειτα συνέχισαν τον δρόμο τους.

Τελικά έφτασαν στο Νόνι λίγο πριν βραδιάσει. Ο βασιλιάς δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που έβλεπε. Η κόρη του είχε επιστρέψει κοντά του σώα και αβλαβής!

Ο Σόντερ κράτησε την υπόσχεση που είχε δώσει στον Ρόσπο.

Ο καλόκαρδος γίγαντας πλέον είχε γίνει ήρωας για τους υπόλοιπους γίγαντες. Κανείς πλέον δεν θα τον κοροΐδευε.

Ο Ρόσπο δίδαξε σε όλους τους γίγαντες ένα πολύ σημαντικό μάθημα. Όλοι, μα όλοι, έχουν κάτι καλό να προσφέρουν!